



בע"ח (באר-שבע) 28150-10-13 - מירזה דומבזה נ' מדינת ישראל

בע"ח (באר-שבע) 28150-10-13 - מירזה דומבזה נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע

בע"ח (באר-שבע) 28150-10-13

בע"ח (באר-שבע) 42366-08-13

מירזה דומבזה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ליאור כהנא

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד סיגל דהן - הירש

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[31.10.2013]

כב' השופט נסר אבו טהה

החלטה

1. בפניי שתי בקשות לפי סעיף 74 לחסד"פ, לקבלת חומר חקירה - הראשונה מיום 28.08.2013. לאחר הדיונים שהתקיימו במעמד באי-כוח הצדדים, אישר ב"כ המבקש, כי קיבל את רשימת החומרים המופיעים בתעודת החיסיון, את רשימת הנאשמים, את הרישום התעבורתי של עד המדינה ואת פלט המאסרים של עד המדינה. בנוגע לתמונות מסדרי הזיהוי נטען, כי התקבלו במשרדי המשיבה ובהמשך יועברו לב"כ המבקש. יצוין, כי בקשה דומה לאותם חומרים אשר הוגשה על ידי עו"ד תומר אורינב שמייצג את הנאשם הנוסף באותה פרשייה נמחקה לבקשתו, הואיל וראה בחומרים שהועברו לעיונו כמספקים ועונים על המבחנים שנקבעו בפסיקה. חרף האמור לעיל, בא-כוח המבקש סבור, כי עדיין ברשימת החומרים של החומר החסוי שהועברו לעיונו, אינה מספקת כנדרש על פי המבחן שנקבע בפסיקה. לא מצאתי ממש בהשגות ב"כ המבקש, בשים לב, כי נחשפתי לכלל החומר החסוי נשוא הפרשייה במסגרת ההליכים של העתירה לגילוי ראייה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות.

2. בנוגע לבקשה השנייה לפי סעיף 74 לחסד"פ, שהוגשה ביום 27.10.2013, (שעניינה שני דוחות חסויים שסומנו על ידי בית משפט השלום באשקלון, בפני כבוד השופט אבישי זבולון, בעת הארכת מעצר הימים מב/1 בתאריכים 12.03.2013 ו-13.03.2013). נטען, כי המבקש נעצר ביום 13.03.2013, על פי צו מעצר שהוצא במעמד צד אחד לבקשת היחידה החוקרת. עוד נטען, כי מהחומר שהועבר לעיון ההגנה, לא נמצאה כל ראיה הקושרת את המבקש למעשים קודם להפיכתו של א.א. לעד מדינה ב-14.03.2013. עוד נטען, כי בדיון בהארכת מעצרו של המבקש שהתקיימה עוד קודם לפנייתו של א.א. לחוקר במטרה להפוך לעד מדינה, הוגשו הדוחות החסויים על ידי החוקר ונטען, כי שמו של המבקש עלה כחשוד חודש לפני הדיון. עוד נטען, כי בית משפט השלום באשקלון כתב בהחלטתו: "עולה ממנו חשד סביר ביחס למשיב". על כן, לשיטת המבקש, יש חשיבות עליונה להגנה לקבל את הדו"חות החסויים שהוגשו לעיון בית המשפט כדי לבחון מה הניע את היחידה החוקרת לפעול כנגד המבקש. עוד נטען, כי בחינת הודעותיו של עד המדינה א.א. מלמדת על בעייתיות רבה הן בקשירת המעשים למקומות התרחשותם והן ביחס לתיאור.

3. המשיבה בתגובה ששלחה בכתב טענה כי לא מדובר בחומר חקירה, אלא בגדר תרשומת פנימית. עוד נטען, כי גם עיון בתוכן הדו"חות החסויים, אין בתוכם כדי לסייע להגנת המבקש. עוד נטען, כי מדובר במסע דיג מצד המבקש. בדיון שהתקיים במעמד באי כוח הצדדים בתאריך 30.10.2013, נטען על ידי המשיבה, כי הפסיקה שהפנה אליה המבקש בבש"פ 91/08 דווקא תואמת את עמדת המשיבה.

4. כבר נפסק מהמבחן שיש להחיל לגבי תוכנם של המזכרים החסויים המוגשים בהליך מעצר ימים הוא המבחן הכללי הרגיל, המוחל ביחס לסיווג חומר כ"חומר חקירה" - קרי: האם נכללים במסמך נתונים כלשהם המהווים חומר רלוונטי המצוי בגרעין הקשה של תשתית ראיות התביעה, עליו מתבסס האישום, האם כלולים בו נתונים השייכים ל"פריפריה" של האישום, או שמא מדובר במסמך שלתוכנו אין כל רלוונטיות לאישום, או שהרלוונטיות שלו היא רחוקה ושולית בלבד לנושא האישום. משמא, האם לתוכן המסמך, כולו או חלקו, עשוי להיות חשיבות ממשית כלשהי להגנת הנאשם במשפטו, אם מתקיים תנאי זה, כי אז יש לסווג את החומר הרלוונטי האמור כ"חומר חקירה" ולהציגו לעיון ההגנה, אם אין לו רלוונטיות, יש להימנע מהצגתו, במיוחד מקום שגילוי, תוכנו עלול לפגוע באינטרסים אחרים בעלי חשיבות. 5. על רקע המבחנים שנקבעו בפסיקה, עייתי בשני המסמכים החסויים שסומנו מב/1 ולא מצאתי שיש בתוכם כדי להועיל להגנת המבקש, וזאת לאחר ששמתי לנגד עיני את טיעוניו כמתואר לעיל בסעיף 2. לגופו של ענין, מדובר במסמכים המתעדים סיכום חלקי של פעולות החקירה שנעשו דאז, וכן ממצאי ראייה מדעית (די.אנ.אי) הקושרת את סרג'י דנילוב - נאשם אחר באותה הפרשייה נשוא כתב האישום. כמו כן, כוללים תמצית אמרות קורבנות השודים. יתרה מכך, מדובר בחומר שמרביתו גלוי, שנמסר בסופו של יום לעיון ההגנה לאחר שהוגש כתב האישום נגד המבקש. המזכירות תשלח עותק מהחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז חשון תשע"ד, 31 אוקטובר 2013, בהעדר הצדדים.